

Otakar Bleha. Endokrinolog vzpomíná

Triton: Praha 2015. 382 s. ISBN 978-80-7387-884-9

Musím přiznat, že když se tato kniha objevila při oslavách 70. výročí III. interní kliniky, poněkud mne překvapila. Protože jsem celý profesní život strávil na stejném pracovišti jako autor, o jeho specializaci, zálibách i obou cestách „lodního lékaře Blehy“ s lodí Republika a pedagogickém působení v Mosulu jsem věděl – ale on se na klinice ani náznakem nikdy nezminil, že by připravoval nějakou knihu vzpomínek. A také – vždyť od jeho smrti uplynulo již 13 let.

S tím větším zájmem jsem knihou nejprve listoval a pak – během jednoho z deštivých víkendů – jsem ji pečlivě přečetl.

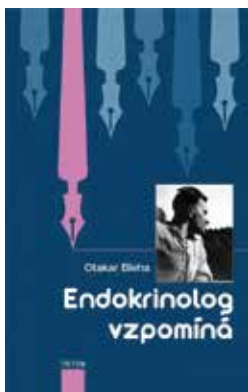
Na co vše může endokrinolog vzpomínat?

Paleta možností našeho vzpomínání je velmi široká: obvykle se vzpomíná na rodiče, na mládí, na studium na gymnáziu a na fakultě, na učitele (zvláště na ty náročné, protože na ty nenáročné se zpravidla nevzpomíná – citace prof. MUDr. R. Čiháka, DrSc.), na první zaměstnání, na první přednášku a na první publikaci, na vývoj oboru, na první lásku (a na ty před ní a na ty po ní?), na rodinu apod. Pro některé je to Labyrint jejich světa, pro jiné Zamyšlení nad životem, Zrcadlo jejich lásek, nebo jen Útržky paměti. Jaký úhel pohledu docent Bleha zvolil a jaká témata vybral? Trochu o tom vypovídá už obsah knihy.

Ta je rozdělena do 11 samostatných kapitol různého obsahu i rozsahu, řazených v tomto pořadí: Dětství (29 stran), Gymnasiální léta (33 stran), Lékařská fakulta (21 stran), První lékařské zkušenosti (21 stran), Po válce (25 stran), Největší dobrodružství (71 stran), Druhá plavba (29 stran), Doma i za hranicemi (31 stran), S Bohunkou v Asii (47 stran), Neutuchající vašeň pro cestování (17 stran) a Rodina (27 stran). Cestování je věnováno celých 200 stran a je to nejrozsáhlejší téma knihy. Předmluvu napsal prof. MUDr. Jaroslav Blahoš, DrSc., Slovo závěrem doc. MUDr. Zdenka Límanová, CSc.

Doc. Bleha je dobrý pozorovatel (se smyslem pro detail) a pečlivý vypravěč, dovede vtáhnout čtenáře do děje a i z méně zajímavých událostí udělat zajímavé a čtivé, i když v některých pasážích se mi zdálo vyprávění až příliš podrobné. Text se dobře čte, je návazný a neopakuje se. Je jen škoda, že se tématem nestala také klinická problematika – počátky III. interní Charvátovy kliniky, u kterých byl, její osobnosti a osoby, počátky endokrinologie. Ale o tom asi tato kniha být neměla nebo se docent Bleha (poslední z vědoucích) tomuto tématu zřejmě vědomě vyhnul?

Zatímco o vlastním textu je možné psát jen s uznáním, bohužel, totéž není možné napsat o kvalitě re-

dakční práce. Odpovědný redaktor (jeho jméno není v tiráži uvedeno, ač má být) neodevzdal dobrou práci, ponechal v textu řadu chyb. Tak např. (str. 321) objevitele Troje a Mykén jmenuje Schlemannem (správně Heinrich Schliemann), na stranách 340–343 je nakupeno dokonce 12 chyb (!) v názvech francouzských jmen zámků na Loiře a míst v Paříži (např. Chenansoe – správně Chenonceaux, hrad Ambois – správně zámek Amboise, Marne la Coquet – správně Marnes-la-Coquette, opakovaně je chybně psáno Tuillerie místo správného Tuileries a Chateau Vincennes

namísto správného Château de Vincennes. I název Champs Elysées je napsán chybně jako Elyssées, stejně jako jméno Saint Chapel – které je správně Sainte Chapelle a další). Neopravená zůstala řada překlepů. Také velikost obrázků (černobílé reprodukce fotografií) nebyla vybrána vhodně, na většině nejsou znázorněné osoby dobře rozpoznatelné. Marně jsem hledal jmenný rejstřík, který bývá v memoárových knihách nejen obvyklý, ale i potřebný. Určitě by čtenáři také uvítali mapku oceánů s místy, kudy loď plula. Všechny tyto chyby/nedostatky mohly být odstraněny při pečlivém redakčním zpracování. O nekvalitě vazačské práce svědčí skutečnost, že se po krátké době část nedosta- tečně slepených listů knihy uvolnila.

Mám k autorovi této knihy, docentu MUDr. O. Blehovi, DrSc., osobní vztah. Oba jsme pracovali na III. interní klinice akademika J. Charváta téměř půl století, vídali jsme se téměř denně. Po určitou dobu byl dokonce vedoucím oddělení, na němž jsem byl tehdy jako sekundární lékař. Snad i proto je pro mne tato kniha víc než jen výčet některých jeho vzpomínek. Při jejím čtení se mi opakovaně vracel jeho obraz: plachého, velmi, velmi skromného, nenápadného, ale velmi vzdělaného, mimořádně citlivého a pravdivého člověka.

Doufám, že řada těch, kteří měli to štěstí jej osobně poznat, bude mít chuť se s touto knihou seznámit. Mohu jim ji doporučit, její čtení rozhodně nebude ztrátou času. Docent Bleha je provede nejen částí světa, kterou sám poznal, ale nechá také nahlédnout do jeho světa vlastního.

prof. MUDr. Jan Petrášek, DrSc.

✉ jan.petrasek@lf1.cuni.cz

III. interní klinika 1. LF UK a VFN, Praha

www.vfn.cz

Doručeno do redakce: 15. 6. 2015